

آیت‌الله سید مهدی امام جمارانی از تبار نیک‌نامان و خیر اندیشیان، پس از عمری زندگی عزتمندانه و سرشار از صداقت، آزادگی و خدمت‌به مردم در تاریخ ۱۳۰۴/۱۲/۷ به لقاءالله پیوست. در جوار رحمت پروردگار آرام گرفت. آن عالم وارسته، جایگاه روحانیت را پاسداری از کرامت انسان و همراهی با مردم می‌دانست و تا پایان عمر به این رسالت وفادار ماند. در نگرش دینی با تبحر و برداشت قسری و ابزاری از دین مزبندی روشن داشت و بر این باور بود که این راه تعالی انسان و استواری اخلاق در جامعه است. زندگی او با مردم و برای مردم معنا می‌یافت. همواره در کنار جامعه به ویژه نیازمندان و مستضعفان حضور داشت و خدمت به آنان و اهتمام به رفاه و آرامش مردم را وظیفه‌ای اصیل و مسئولیتی الهی می‌شمرد. در سلوک بردی، شخصیتی مهربان، متین و در عین حال عزتمند مستغنی داشت. زندگی‌ش صادقه و بدور از هرگونه نظا‌هر بود و از عناوین و القاب پرهیز می‌کرد. آنچه برای او اصالت داشت صداقت در عمل، فروتنی در رفتار و پایبندی به ارزش‌های انسانی بود.

تولد و اجداد

سید مهدی امام جمارانی در خانواده‌ای اصیل، روحانی و سنتی در روز عید قربان، مصادف با دهم ذی‌الحجه الحرام ۱۳۵۴ قمری، برابر با شانزدهم بهمن‌ماه سال ۱۳۱۴ شمسی به دنیا آمد. خاندان و تبار ایشان اصالتاً اهل جمارانند و وی نیز در همان محل متولد شد. پدر و اجداد پدری ایشان در همین محل سالهایتمادی در کسوت روحانیت به ارشاد و هدایت مردم می‌پرداختند. ایشان از سادات حسینی است و نسل‌های از اجدادشان از مرحوم حجت‌الاسلام آقا‌سید ابوالقاسم جمارانی تا مرحوم حجت‌الاسلام والمسلمین حاج آقا‌حسین امام جمارانی، همگی روحانی و مورد اعتماد و وثوق مردم بودند. در قدیم برخی روحانیون علاوه بر وظایف ارشادی و دینی خود، مرجع امور اجتماعی مردم بودند و حل و فصل دعاوی، شهادت در خرید و فروش املاک، اجرای عقود و بسیاری از کارهایی که امروزه بر عهده‌ی دستگاه‌های دولتی و دفاتر محضر و اسناد است، همین روحانیون مورد اعتماد مردم انجام می‌دادند. مردم به قدری به این عالمان دینی اعتماد و اعتقاد داشتند که با نوشتن و کالتنامه‌هایی انجام امور مختلف خود را به آنها واگذار می‌کردند. بسیاری از این و کالتنامه‌ها مربوط به املاک، ارث، ازدواج و غیره، از پدربزرگ ایشان مرحوم آیتالله آقا‌سید حسین جمارانی و هم از مرحوم پدرشان هم‌اکنون موجود است.

والد آقای امام جمارانی، حجت‌الاسلام والمسلمین سید حسین هاشمی علیا، معروف به امام جمارانی است که در شب هفتم صفر سال ۱۳۸۷ قمری برابر با ۲۶ اردیبهشت سال ۱۳۶۶ شمسی درگذشت. ایشان از روحانیون معتاد، شریف و مورد احترام مردم بود و بیشتر عمر فتاوی‌ها و چهاررساله‌ی خود را صرف ارشاد مذهبی و خدمت به مردم به‌خصوص اهالی جماران کرد و پس از وفات پدرش در سال ۱۳۰۷ شمسی در سن سی و چهار سالگی امامت جماعت را در مسجد جامع جماران عهده‌دار شد و تا پایان عمر در همین جایگاه باقی ماند.

تحصیلات و اساتید

آیت‌الله سید مهدی امام جمارانی دوران طفولیت را در محلل جماران و تحت تعلیم و تربیت پدر بزرگوارش در فاعگیری مقدمات دروس حوزوی و صرف و نحو زبان عربی گذراند. سپس با موافقت پدر و با اصرار خود در سن پانزده سالگی به همراه برادر بزرگتر مرحوم حجت‌الاسلام سید حسین جمارانی عازم حوزه علمیه قم شد و در طی این دوران به گذراندن مدارج مختلف علمی همت گمارد. وی در بدو ورود به حوزه قم درسال ۱۳۲۹ به توصیه اولی‌گرامیشان تحت نظر و سرپرستی مرحوم سید محمد هندی از روحانیون معروف و وارسته آن زمان قرار می‌گیرند و تحت تربیت وهدایت ایشان دروس حوزوی را آغاز نمودند. در طول این ایام هزینه و حقوق ماهیانه ایشان از طرف پدر بوسیله مرحوم هندی پرداخت می‌شد.

ایشان دربراره دوران تحصیل و اساتیدی که از محضر آنها بهره برده‌اند می‌نویسند: «در مقطعی از دوران تحصیل به همراه برادرم در درس اساتید خودمان در مدرسه فیضیه یا دارالشفا شرکت می‌کردیم. اما در مقطعی نیز از هم جدا بودیم و اساتید متفاوتی داشتیم. در مورد خود تا جایی که به یاد دارم دروس مقدمات شامل متله، صرف میر، تصرف، عوامل فیالجحو، شرح نمودج زمخشری و صمدیه را مجموعه نزد پدر، آقای هندی، آقا شیخ محمدباقر اردستانی و حاج آقا حسین درچه‌ای و یکی دو نفر دیگر از اساتید اولی‌های که در مدارس قم داشتیم، به اتمام رساندم. تقریباً دو سال در مدرسه‌ی سنیته مشغول تحصیل بودم. بعد از آن به مدرسه‌ی حجتیه رفتم و تحصیلات حوزوی را در آنجا ادامه دادم. سیوطی و الفیه ابنمالک را هم نزد حاج‌آقا حسین درچه‌ای، فرزند آقا‌سید محمدباقر درچه‌ای از اساتید و فضلالی که فرآگرفتم. سپس شرح نمودج زمخشری را نزد آقای سید حسین موسوی از اساتید اهل وشنوه قم و بخشی از سیوطی و شرح‌القیه را نیز در محضر آقا‌شیخ محمدباقر اردستانی که از فضلا و همیامخته‌ی آیت‌الله یوسف صائنی بود خواندم. در آغاز دروس سطح حوزه، کتاب مثنی را نزد حاج شیخ رحمت‌الله فشارکی که از اساتید مشهور آن دوره در حوزه علمیه‌ی قم بودند فراگرفتم. استاد خوش‌محضر و شیرین سخنی بود و در ادبیات عرب فوق‌العاده بود. اگرچه مباحث عمیقی نداشت، اما روش امروزی را دنبال می‌کرد و گاهی به ما موضوع مقاله‌ای را می‌داد تا درخصوص آن تحقیق کنیم و در آخر نیز به ما نمره می‌داد. شیوه‌ی تدریس او مشابه دانشگاه بود که می‌بایست در کتب مختلف جستجو و با شاگردان دیگر مباحثه می‌کردیم. محل تدریس ایشان در شبستان مسجد امام حسن عسکری بود و به خاطر دارم که طلاب زیادی شرکت می‌کردند. البته آقای فشارکی مانند آقای ستوده که من به‌پختی از کتاب مطول را نزد ایشان خواندم مشهور نبود. کتاب مطول در علم معانی بیان و بلاغت را نزد سه استاد خواندم. یک قسمت را نزد آقای صلواتی و قسمت بعد را در محضر آقای ستوده که سطح بالاتری‌داشت و مابقی را نزد حاج شیخ عبدالله نظری خادم‌الشریعه، از علمای مازندران، فراگرفتم. علاوه بر آن، قسمتی از حاشیه ملاعبده‌الله را نیز نزد آقای نظری کسب فیض کردم و بخش دیگر آن را به همراه کتاب معالم از محضر آقای ربانی ترتبی بهره بردم. با انتقال به سطوح بالاتر، اساتید و کفایه را نزد سه استاد تمدّ می‌کردم.

یادواره

مروری بر حیات علمی و خدمات فرهنگی – اجتماعی

آیت‌الله سید مهدی امام جمارانی

به مناسبت چهلمین روز رحلت

محل درس‌ها مختلف بود. مثلاً مرحوم آقامیرزا باقر مرندی در بقعهی سخن تدریس می‌کرد. در همینجا گاهی بیست تا سی نفر شاگرد داشت. موقی هم بود که مانند من شاگردانی خصوصی داشت. من جادگان نزد ایشان درس می‌خواندم. رسائل و کفایه را بیشتر از محضر ایشان استفاده کردم. مرحوم آقای میرزا باقر مرندی یکی از علمای بزرگی بود که در کنار مرحوم آیت‌الله عمرعی نجفی شهرت فراوان داشت و چون با پدر ما رابطه و رفاقتی داشت، درس سطوح عالیّه را بیشتر نزد ایشان خواندم. آقای مرندی با اینکه به لحاظ علمی هم‌تراز و شاید بالاتر از آقای عمرعی نجفی بود، اما به دلیل فروتنی و تواضعی که داشت جزء اطرافیان و اصحاب او به شمار می‌آمد. اما در میان فضلا و علما بسیار معروف بود. بخشی از رسالت مآکسب و کفایه را هم در مسجد نو و در محضر آقای حاج‌شیخ مصطفی اعتمادی که از اساتید مبزز و معروف بودند کسب فیض کردم. معروفیت آقای اعتمادی به دلیل خویشیانی و سطح بالای درس او بود. ایشان عمدهی کتاب رسائل را از حفظ داشت و اسنادی فوق‌العاده مسلط و متبحّر در تدریس اصول فقه بود. شاگردان زیادی هم داشت. مسجد نو، مقابل شیخان، یکی از مکان‌های تدریس اساتید ما بود. به یاد دارم که آقای موسوی اردبیلی هم در همینجا درس می‌گفت. یک شیخی هم که از شخصیت‌های علاوه بر کفایه رفیع علمی به خاطر ندارم در همین مسجد تدریس می‌کرد و امام جماعت آنجا بود. البته من زمانی هم در درس مرحوم آیت‌الله سلطانی شرکت می‌کردم. منتها بعد از مدتی به دلیلی که ذکر می‌کنم به درس آیت‌الله مرندی رفتم. مرحوم آیت‌الله سلطانی علاوه بر جایگاه رفیع علمی و شأنی که داشتند، بسیار خوشبینان هم بودند. معروف بود که کفایه در ذهن و مغز ایشان نقش بسته و بسیار مسلطاً به کفایه بودند. خود ایشان نقل می‌کردند که

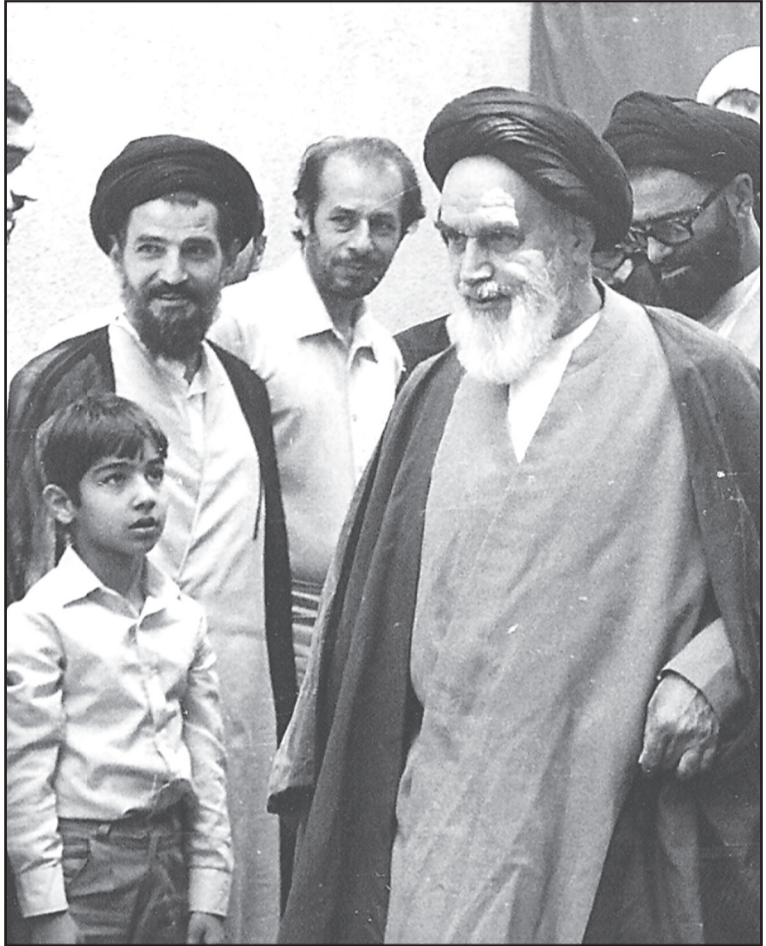
من سیی بار کفایتین، یعنی هر دو جلد کفایه را در س گفتهام. خب اگر کسی این مقدار تدریس کفایه داشته باشد، خیلی مهم است. اکثر این آقایان مراجع فعلی از شاگردان مرحوم آقای سلطانی بودند. ایشان در شبستان مسجد امام درس می‌گفت. اما متأسفانه صدای آقای سلطانی خیلی ضعیف بود و ظنین آرامی داشت، به طوری که هنگام تدریس، جز کلماتی اولیه‌ی شاگردانی که در نزدیکی ایشان قرار داشتند، دیگران با زحمت می‌توانستند مطالب و گفتارشان را بشنوند و بهره ببرند. در آن تاریخ هنوز بلندگو هم مرسوم نبود. خیلی از علما حتی مخالف استفاده از بلندگو هم بودند. البته نه امثال آیت‌الله سلطانی. چون ایشان شخصیتی بسیار روشنفکر محسوب می‌شد. ولی به هر حال این امکان در آن زمان در درس‌های حوزه فراهم و مرسوم نبود. همین دلیل بود که من نمی‌توانستم از وجود ایشان خیلی استفاده کنم. چون به فرض اگر کمی دیرتر به کلاس ایشان می‌رسیدم باید در صف‌های عقبتر می‌نشتم و بسیار مشکل مطالب ایشان را متوجه می‌شدم. به همین دلیل بعد از مدتی، برای ادامه‌ی دروس عالی نزد مرحوم آیت‌الله میرزا باقر مرندی رفتم. همچنین در اواخر حضور در قم نیز از درس تفسیر مرحوم آیت‌الله مشکینی بهره بردم.»

آشنایی با مسائل سیاسی و شروع مبارزات

حجت‌الاسلام والمسلمین کروی، شهید شاه آبادی، آیت‌الله مروراید، شهید محلاتی و…به برنامهریزی و مخالفت با دستگاه پهلوی پرداخت. این جلسات که در ابتدا به صورت نا منظم در منزل شخصیت‌های مبارز شمیران برگزار می‌گردید بعدها و با گسترش آن متن و حاشیه بسیاری از تحولات آن بوده است. با تأسیس جامعه روحانیت مبارز در سالهای مبارزه پیش از انقلاب روحانیون مبارز دیگری نیز در آن شرکت نموده و بدین سان هسته اولیه جامعه روحانیت مبارز تهران ایجاد شد. یکی از تصمیمات همین جلسات مخالفت با برگزاری جشنهای ۲۵۰۰ ساله بود.

جامعه روحانیت مبارز تهران متشکل از تعداد حدود چهل نفر از روحانیون خوش فکر و مورد توجه و وثوق مردم و مورد اعتماد و شاگرد حضرت امام خمینی بود و بسیاری از راهبیمالی‌ها و نظاهرات دوران مبارزه به ابتکار همین تشکل روحانی انجام می‌پذیرفت. همچنین در طول سال‌های تبعید حضرت امام این‌جامعه روحانیت بود که با برگزاری جلسات مختلف وهماهنگی میان سایر گروه‌های مردمی و فعالین مبارزه با حکومت، نسبت به زنده نگه داشتن یاد رهبری نهضت اقدام موثر می‌نمودند. مرحوم حجت‌الاسلام والمسلمین محلاتی، مرحوم حجت‌الاسلام لاهوتی و آیت‌الله مروراید از جمله افسرد دیگر فعال در جامعه روحانیت مبارز بودند که در خیزش‌های مردمی در منطقه شمیرانات به همراه حجت‌الاسلام والمسلمین امام جمارانی فعالیت‌های گسترده‌ای را رهبری و هدایت می‌نمودند. در طول سال‌های مبارزه منزل ایشان مرکز تجمع جمع زیادی از روحانیت مبارز و نیروهای فعال سیاسی مذهبی و باناهگهای برای طلاب و مبلغین مشاهد وقم قرار داشت و همین امر موجب حساسیت ضفاف دستگاه ساواک بر ایشان می‌گردید. ایشان ارتباط ویژه‌ای با برخی از اعضای شاخص جامعه روحانیت در تهران داشتند که این امر بیشتر به دلیل قرابت محلی و سکونت آنها در منطقه شمیرانات بود؛از جمله این افراد می‌توان به مرحوم آیت‌الله حاج شیخ مصطفی ملکی در نجرش، مرحوم شهید شاه آبادی در رستم‌آباد، آیت‌الله موسوی خوئینی‌ها، حجت‌الاسلام والمسلمین کروی و حجت‌الاسلام والمسلمین ناطق نوری اشاره کرد. اکثر جلسات جامعه روحانیت نیز به دلیل حضور بسیاری از اعضای جامعه در این منطقه در منزل ایشان و افراد فوق‌الذکر برگزار می‌شد.

آیت‌الله امام جمارانی به دلیل اینکه مورد مراجعه جوانان مبارز در مناطق مختلف تهران قرار داشت همواره نقش مؤثری در انتخاب و معرفی شخصیت‌های مبارز برای امامت جماعت در سطح مختلف تهران داشت. از آن جمله می‌توان به دعوت ایشان از آیت‌الله موسوی خوئینی‌ها برای امامت جماعت مسجد جوارستان، شهید شاه آبادی برای امامت مسجد رستم آباد، آیت‌الله مصطفوی در نیاوران و حجت‌الاسلام طلیعی در مسجد ابوذر … اشاره نمود. از دیگر فعالیت‌های آیت‌الله امام جمارانی در دوران مبارزه پیگیری مشکلات خانواده‌های زندانیان سیاسی و دوستان در تبعید بود. در این رابطه وی بارها به همراه دوستان خود نظیر آیت‌الله موسوی خوئینی‌ها، حجت‌الاسلام والمسلمین معادخواه،آیت‌الله لاهوتی آیت‌الله ملایی، مرحوم آیت‌الله انواری و شهید محلاتی

فعالیت‌های سیاسی پس از انقلاب آیت‌الله امام جمارانی در مقاطعی حساس از دوران جمهوری اسلامی به دلیل عضویت خود در مجمع روحانیون مبارز و نیز نزدیکی و ارتباط با بیت حضرت امام و شیوه اعتدالی و فراجنبی همواره در متن و حاشیه بسیاری از تحولات آن بوده است. با تأسیس جامعه روحانیت مبارز در سالهای مبارزه پیش از انقلاب و در بدو تأسیس آن ایشان نیز یکی از اعضای این تشکل مهم مبارزاتی میشوند. پس از پیروزی انقلاب اسلامی با توسعه گروه‌های سیاسی به دلیل نزدیکی فکری با جریان خط امام خمینی به همراه چند تن دیگر از جمله حجج‌الاسلام کروی و موسوی خوئینی‌ها با انتساب از جامعه روحانیت مبارز و در پی تأیید امام خمینی نسبت به تشکیل مجمع روحانیون مبارز تهران مبادرت ورزیدند. نزدیکی ودوستی دیرینه با مرحوم حجت‌الاسلام والمسلمین سید احمد خمینی و اعتماد خاص آن مرحوم به نظرات و دیدگاه‌های ایشان موجب گردیده بود تا در طول سال‌های قبل و پس از انقلاب همواره به عنوانی مشاوری در کنار بیت حضرت امام حضور داشته باشند.

خدمات مردمی

آیت‌الله امام جمارانی بیش از نیم قرن تلاش و فعالیت مداوم در محل جماران وامامت مسجد جامع جماران خدمات ارزنده وماندگاری داشته‌اند که این جمله می‌توان به

- ساخت حسینیه حضرت امام (شروع به ساخت ۱۳۵۵) که با ورود حضرت امام به جماران درسال ۱۳۵۹ در اختیار ایشان قرار گرفت.
- ساخت مسجد قدیمی جماران در سال ۱۳۴۵.
- احداث و وقف حمام عمومی محلل جماران در سال ۱۳۶۸.
- ساخت حسینیه شماره ۲ جماران در سال ۱۳۶۴.
- ساخت و تأسیس مؤسسه یادگار امام(دبیرستان کار و دانش)۱۳۷۹.
- تجدید بنای مسجد جامع جماران در سال ۱۳۸۸.
- مشاورت موقوفات ایشان در ساخت مجموعه پذیرایی عقیق.
- ساخت مجموعه تهیه غذای ایران زمین از محل موقوفات تحت تولیت خود.
- ایجاد کتابخانه جماران.

سال ۱۳۹۳.

- ساخت مجموعه عظیم پارکینگ طبقاتی آفتاب در بیست طبقه.
- واگذاری زمین موقوفه ورزشگاه جماران به اجاره جهت احداث مجموعه ورزشی توسط شهرداری. اشاره نمود.
- منش و اخلاق مردمی و پرهیز ایشان از ورود به مسائل جناحی پیوهده وشنیوه اعتدال گرایانه در طول دوران قبل و بعد از انقلاب موجب احترام ویژه و علاقه مسئولان و شخصیت‌ها نسبت به این روحانی وارسته گردیده و از این رو وی همواره با پشتیبانی از حقوق اهالی جماران نسبت به رفع مشکلات عمومی و رسیدگی به مسائل مبتلا به محل جماران مانند لغو مصوبه جماران که بر خلاف منافع اهالی به تصویب رسیده بود ونیز دعوت از شهرداری از تشویق مسئولان

چهارشنبه ۱۹ فروردین ۱۴۰۵ - شماره ۱۳۳۲۸ - سال چهل و هفتم

– انتشار مجله باران (کودکان).
– انتشار مجله احسان.
– پایه‌گذاری هفته‌های با عنوان هفته وقف با هدف بزرگداشت این سنت حسنه. که در نتیجه آن براساس موافقت شورای عالی انقلاب فرهنگی با تصویب روز ۲۸ سفر هر سال به عنوان روز وقف‌این مناسبت در تقویم رسمی کشور به ثبت رسید.
– اجرای طرح شناسایی موقوفات که در نتیجه آن هر ساله اموال وقفی که به هر دلیلی ناشناخته باقی مانده یا از وقفیت خارج گردیده بود با ارزشی معادل حدود دویست میلیارد ریال در سال(به طور میانگین)به وقفیت بازگردانده شد.
– پایه‌گذاری و ایجاد مخزن وبقفنامه‌های کشور وترمیم وبقفنامه‌های قدیمی.

– تصویب قوانین مهم در زمینه وقف از جمله قانون ابطال اسناد فروش رقبات‌آب ووارامی موقوفه-قانون تفسیرمصوبه مورخ ۶۷/۵/۲۵ مجمع تشخیص صملحت نظام در خصوص حل مشکل اراضی بایر-قانون تشکیلات و اختیارات سازمان حج و اوقاف و امور خیریه و ……….
– بازخوانی و فهرست نویسی اسناد وقفنامه‌های سراسر کشور.
– راه‌اندازی سیستم نرم افزاری واوتوماسیون در سازمان اوقاف از سال ۱۳۶۴.

– بازسازی و ساخت بیش از ۹۰ درصد ساختمان‌های اداری دراستان‌ها و شهرستان ها.

– ساخت مجموعه اداری عظیم سازمان در خیابان آزادی که اکنون محل سازمان حج و زیارت است.
– ارتقای سیستم اداری وساختر تشکیلاتی سازمان.

– ارتقای کیفی خدمات ارائه شده به زائران خانه خدا

در طول مدت ریاست ایشان بر سازمان حج و اوقاف و امور خیریه هر ساله درایم حج در حدود ۱۵۰ هزار زائر ایرانی به حج تمتع مشرف می‌شدند که این میزان تا سال ۱۳۶۶ وماجرای حج خونین ادامه یافت.
در سال ۱۳۷۰ با انتزاع سازمان حج از سازمان اوقاف ایشان استعفاى خود را تقدیم نمود که با مخالفت رهبری مواجه گردیدپس از آن بار دیگر و در جریان اختلاف بر سر سر اداره موقوفات گورشاد از سمت خود استفا کرد که مجدداً با عدم موافقت رهبری به فعالیت در این سازمان بازگشتند.امام جمارانی نهایتاً در سال ۱۳۷۶ و پس از روی کار آمدن جناب آقای خاتمی برای بار سوم استعفا نمود که با پذیرش آن ازسوی مقام معظم رهبری ودر پی فراغت ازمسئولیت‌های اجرائی به اداره موقوفات تحت تولیت خود همت گمارد. در پی استعفا ازسازمان اوقاف با درخواست وحکم جناب آقای سید محمد خاتمی ریاست جمهور وقت در دو دوره ریاست جمهوری ایشان به عنوان مشاور امور روحانیون ریاست جمهوری منصوب و با تأیید و حکم حضرت مشاورت با دولت ایشان همکاری نمودند.

ماجرای واگذاری منزل خود به امام خمینی
با تشکیل دولت موقت رفتن حضرت امام به شهر قم،اداره کشور بر عهده دولت قرار می‌گیرد.در سال ۵۹ پس از بروز ناراحتی قلبی امام خمینی،ایشان به بیمارستان قلب تهران منتقل و مدت یک ماه ونیم در این بیمارستان تحت درمان قرار می‌گیرند.پس از بهبودی نسبی ایشان براساس ضرورت حضور امام در پایتخت برای نظارت بیشتر بر اوضاع انقلابی آن زمان وپنا به ترسوی پزشکان ایشان به منزلی در محله امامزاده قاسم شمیران که از نظرعدم آلودگی هوا برای ایشان مناسبتر از قم بود نقل مکان نموده وپس از مدتی با توجه به وضعیت نسبتاً رفاهی محل سکونت خود به فرزندشان مأموریت می‌دهند تا مکانی ساده‌تر وی‌آپه‌تر از طرف مدت ۴۸ ساعت پیدا نمایند و تهدید میکنند که در غیر این صورت به قم بر خواهند گشت.مرحوم حجت‌الاسلام والمسلمین سید احمد خمینی نیز بلافاصله به دلیل آشنایی حجت‌الاسلام والمسلمین امام جمارانی با این منطقه به اتفاق ایشان به جستجوی مکانی برای این مقصود می‌پردازند. درباره چگونگی انتخاب جماران برای سکونت امام عزیز،ایشان نقل کرده‌اند:

“ امام زمان کوتاهی در دیند ساکن بودند. آنجا را علی‌وغم سادگی‌اش، محلی مناسب برای زندگی خود نامی‌نشانند. بارها این موضوع را تذکر دادند. آخرین بار نیز تهدید کردند و گفتند باید ۴۸ ساعت اگر جای مناسبی برای ما پیدا نشود، به قم می‌روم. مرحوم حاج احمد آقا رضوان‌الله تعالی علیه نقل کرد، وقتی آقای رسولی پرسید منزلی که شما می‌خواهید چه گونه باشد؟ امام فرمود: مثل منزل پدرتان در امامزاده قاسم. ما سه روز به دنبال منزلی مناسب با خواسته‌ام گزینیم و این‌طرف و آنطرف زدم تا منزلی مناسب پیدا کنیم. روز سوم بعد از جستجوی زیاد خسته شدم، مرحوم حاج احمد آقا نیز با ما بودند. موقع ظهر بود، گفتم کمی استراحت کنیم؛ نهار بخوریم و مجدداً به جستجوی مان ادامه دهیم تا محلی مناسب پیدا شود. در آن موقع نهار یکی از دوستان آمد و نشست بر سر سفره و بعد که غذا تمام شد، بحث شد که به کجا برویم و چگونه منزلی پیدا کنیم که متناسب حال امام باشد. جناب آقای موسوی خوئینی‌ها هم با جمع ما بودند. پیشنهاد دادند که بهترین جای امام منزل شمامست. ما همگی گفتمیم که اینجا خیلی کوچک است، ایشان گفتند که از خانه‌های همسایه می‌توان کمک گرفت. خانه‌های همسایه هم زیاد مناسب نبودند. ولی مرحوم حاج احمد آقا گفتند من می‌روم دنبال خانم و از ایشان می‌خواهم که بیایند و اینجا را ببینند. سپس به امام بگویم اگر امام رضای شدند، تشریف بیاورند. بعد هم یکی دو روز از امام مهلت گرفتند تا آن را آماده کنند. بعد از آماده شدن منزل، حضرت امام تشریف آوردند. شب عجیبی بود و عرض کردم در عمرمان شبی مثل آن شب نداشتیم. جمعیت زیاد، اهل محل – زن و مرد– آمده بودند. وضع گوارش و شورانگیزی بود. در شب برای اولین بار شاعر «صلی علی محمد رهبر ما خوش آمد» را می‌شنیدیم که از امام استقبال می‌کردند و اشک شوق می‌ریختند. یک ساعت بعد دیدیم که جنجالی شد، آقای محلاتی رفتند بیرون و برگشتند و گفتند که اهالی جماران آمدند و می‌خواهند با امام ملاقات کنند. مرحوم حاج احمد آقا پیشنهاد دادند که فردا این ملاقات صورت بگیرد. امام قبول نکردند و گفتند: همین امشب با آنها صحبت می‌کنم. این بود که در اولین شب ورودشان به جماران برای اهالی محل سخنرانی کردند»

– تأسیس مؤسسه عمران مساجد
– ایجاد مؤسسات مختلف از جمله مؤسسه کاشی ستی گورشاد،موسسه دامپوری سوران،شرکت آب اطهر قارس وشریوه نامیوه اشاره نمود.
– دعوت از قاریان برجسته مصری برای اولین بار جهت حضور در بخش داوری مسابقات بین‌المللی و قرأت در شهرهای مختلف.
– اعزام مبلغین برجسته به نقاط محروم از سال ۱۳۵۹ تا سال ۱۳۶۸ محرم، صفر وهام مبارک و رمضان و ایام مختلف سال.
– برگزاری اولین جشنواره قصه‌های قرآنی.
– برگزاری اولین همایش وقف و امور خیریه.
– چاپ و انتشار فصلنامه وزین “وقف، میراث جاویدان” و اولین و تنها مجله تخصصی در حوزه وقف.